

examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, precum și recoltarea probelor biologice pentru efectuarea acestui examen.

2.1. La fel, potrivit sentinței s-a reținut că, de către organul de urmărire penală Motrescu Ion este învinuit de faptul că, deținând partea socială de 50% din capitalul social al SRL „xxxxx” și activând în calitate de administrator a acestei societăți în baza contractului nr.1004602004913 din 08.06.2004, la 14 februarie 2006, a încheiat cu directorul SRL „xxxxx”, Matușevscaia Zinaida contractul nr.4 de livrare a materialelor de construcție în valoare de 1 263 100 lei în vederea realizării lor, cu transferul ulterior către proprietar a sumelor dobândite. Contrar prevederilor subpunctului 7.9 al respectivului contract, ce se referă la atribuțiile administratorului SRL „xxxxx” privind asigurarea folosirii eficiente și reproducerea bunurilor primite spre gestiune operativă, cu răspunderea materială pe care o poartă pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor de reparare a prejudiciului, intenționat, în perioada de timp 01.01.2008 – 23.11.2010 a realizat materialele de construcție la un preț convenabil și, banii obținuți din realizări însușindu-i în propriile interese, cu investirea lor în alte afaceri ca SC „xxxx” eschivându-se de la restituirea sumei de 1 263 100 lei către proprietarul SRL „xxxxx”, în persoana lui Matușevscaia Zinaida, cauzându-i astfel daune în proporții deosebit de mari, acțiuni încadrate în baza art.191 alin.(5) Cod penal-delapidarea averii străine, prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții deosebit de mari.

2.2. Tot el, se învinuiește de faptul că, deținând partea socială de 50% din capitalul social al SRL „Xxxx”, cu sediul în mun.Bălți, str.Ștefna cel Mare 187, și fiind desemnat în baza contractului nr.1004602004913 din 08.06.2004 în calitate de administrator, fiind abilitat în virtutea funcției deținute cu atribuții de administrare a Societății, la data de 14.02.2006, a încheiat cu directorul SRL „xxxxx”, Matușevscaia Zinaida, contractul de realizare nr.4, conform cărui a primit materiale de construcție și alte bunuri, care contrar prevederilor subpunctului 7.9 din contract ce se referă la atribuțiile administratorului SRL „Xxxx”, care asigură folosirea eficientă și reproducerea bunurilor primite spre gestiune operativă, cu răspunderea materială pe care o poartă pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor de reparare a prejudiciului, potrivit Actului reviziei economico-financiare tematice nr.12/15 din 21.02.2011, efectuat la SRL „Xxxx” pe perioada de activitate 01.01.2008 – 08.02.2011, intenționat, pe parcursul anilor 2008 – 2011, a realizat materialele de construcție, cu diferența celor aflate în stoc la data de 14.02.2011 evaluate la 199 994, 25 lei, cauzând neajuns de marfă în valoare totală de 2 307 745, 42 lei, pe care a realizat-o, însușind banii prin investirea lor în alte scopuri personale.

În aceleași circumstanțe și pe perioada vizată, în urma executării hotărârii judecătorești privind încasarea banilor în contul stingerii datoriei pe care o avea SRL „Xxxx” prin transmiterea imobilului din xxxxxx, mun. Bălți, a însușit în mod ilegal bunurile materiale aflate în depozit în sumă totală de 2 597 250 (2 307 745, 42 + 289 505, 53) lei-acțiuni încadrate în baza art.191 alin.(5) Cod penal - delapidarea averii străine, prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, în proporții deosebit de mari.

2.3. Tot el, se învinuiește de faptul că, fiind administratorul SRL „Xxxx”, cu sediul în mun.Bălți, xxxxxxxx, fiind abilitat în virtutea funcției deținute cu atribuții de administrare

a întreprinderii nominalizate, purtând conform art.3 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007 răspundere pentru ținerea contabilității și raportarea financiară, având în obligații organizarea și asigurarea ținerii contabilității în mod continuu, din momentul înregistrării și până la lichidarea entității; asigurarea întocmirii și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, a registrelor contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanțelor, cu păstrarea integrității lor conform cerințelor Organului de Stat pentru Supravegherea și administrarea Fondului Arhivistic al R.Moldova; organizarea sistemului de control intern, inclusiv prin efectuarea inventarierii; asigurarea documentării faptelor economice al entității economice cu reflectarea acestora în contabilitate, a comis evaziunea fiscală a întreprinderii, constatată prin Actul reviziei economico-financiare tematice la SRL „Xxxx” pe perioada de activitate 01.01.2008 – 08.02.2011, potrivit cărui la întreprindere a fost depistat stoc real de mărfuri în valoare de 199 994,25 lei, pe când potrivit documentelor contabile prezentate la momentul reviziei, stocul de mărfuri era în valoare de 2 507 739, 67 lei, constatându-se un neajuns de mărfuri în valoare de 2 307 745,42 lei (2 507 739, 67 - 199 994,25), fiind tănuite bunurile impozabile a întreprinderii în valoare de 2 307 745, 42 lei, livrarea cărora urma a fi declarată în modul stabilit la IFS pentru calcularea TVA, neprezentarea contrar prevederilor art.102 alin.(4) Cod fiscal a declarațiilor în acest sens, ducând la diminuarea TVA în sumă de 308 542 lei, acțiuni încadrate în baza art.244 alin.(2) lit.b) Cod penal, evaziunea fiscală a întreprinderii, prin tănuirea obiectelor impozabile, ce a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

2.4. Tot el, se învinuiește de faptul că, de la începutul lui octombrie 2010 și până la 28 aprilie 2011, a confecționat documentele oficiale false ce acordă drepturi sau eliberează de obligații, prin introducerea unor date vădit false în facturile fiscale cu nr. nr. și seria SW 1672627 – SW 16726634 din 04.01.2011 ce se referă la livrarea mărfurilor în sumă totală de 925 187,79 lei de la SRL „Xxxx” către SRL „xxxxxx”, precum și în contractul din 20.10.2011 de livrare a mărfii, încheiat între cele două entități, pe care la data de 28.04.2011 le-a prezentat la Procuratura Bălți, în cadrul interogatoriului în calitate de învinuit, în vederea eschivării de la răspunderea penală pentru fapta de delapidare, încercând prin ele să demonstreze că materialele de construcție în sumă de 925 187, 79 lei au fost livrate la data de 04.01.2011 de la SRL „Xxxx” către SRL „xxxxxxxx”, acțiuni încadrate în baza art.361 alin.(1) Cod penal - confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce acordă drepturi sau liberează de obligații.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul I.Dorfman în numele părții vătămate Z.Matușevscaia, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță în partea achitării lui I.Motrescu pe capetele de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(5), 361 alin.(1) și 244 alin.(2) lit.b) Cod penal, prin care ultimul să fie recunoscut vinovat și condamnat definitiv în temeiul art.84,87 Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a întreprinderilor, organizațiilor pe un termen de 2 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile, pe motiv că dispozitivul sentinței de achitare nu întrunește cerințele prevăzute de art.396 Cod de procedură penală, fiindcă deși instanța a dispus achitarea

inculpatului, însă nu a indicat motivul achitării inculpatului pe fiecare capăt de acuzare; - incorect instanța recunoscându-l vinovat în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, a exclus pedeapsa complementară, ce ar atrage după sine neasigurarea scopului procesului penal, precum și restabilirea ordinii de drept; - instanța în partea achitării inculpatului în baza art.191 alin.(5), 361 alin.(1) și 244 alin.(2) lit.b) Cod penal a ignorat materialul probator administrat, care pe toate capetele de acuzare și-a găsit confirmare; - vinovăția inculpatului fiind dovedită prin probe administrate în cauză;

- avocatul I.Dorfman în numele părții vătămate Z.Matușevscaia, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului pe toate capetele de acuzare pe care a fost achitat, cu admiterea integrală a acțiunii civile, deoarece în procesul examinării cauzei au fost dobândite suficiente probe, ce confirmă învinuirea adusă, pe care instanța în cadrul cercetării judecătorești le-a ignorat, fiindcă anume prin acțiunile sale inculpatul a însușit ilegal bunuri materiale de la Z.Matușevscaia în sumă de 2797244,95 lei, ce i-au fost încredințate, cauzând astfel daune în proporții deosebit de mari părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocat în numele părții vătămate Z.Matușevscaia, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Motrescu Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal, pe episodul de delapidare a averii SRL „Xxxx” în sumă de 1263100 lei, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și încetat procesul penal în baza art.361 alin.(1) Cod penal, în temeiul art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, 391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Prin aceeași decizie, Motrescu Ion a fost condamnat în baza art.191 alin.(5) Cod penal, pe episodul de delapidare a bunurilor SC „xxxxx” SRL în valoare de 2.307.745,42 lei și 289.505,53 lei, la 8 ani închisoare, în baza art.244 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a întreprinderilor și organizațiilor pe un termen de 2 ani și în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal la 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art.84, 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Motrescu Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate managerială a întreprinderilor și organizațiilor pe un termen de 2 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Motrescu Ion în beneficiul SC „Xxxx” SRL a daunelor materiale în sumă totală de 2 597 250,95 lei, lăsând fără soluționare pretențiile de despăgubire materială formulate de Matușevscaia Zinaida, ce în corespundere cu dispozițiile art.387 alin.(2) Cod de procedură penală pot fi soluționate în ordinea procedurii civile.

4.1. Instanța de apel a constatat că Motrescu Ion, deținând partea socială de 50% din capitalul social al SRL „Xxxx”, cu sediul în mun.Bălți, str.xxxxxxx, și fiind desemnat în baza contractului nr.1004602004913 din 08.06.2004 în calitate de administrator, fiind abilitat în virtutea funcției deținute cu atribuții de administrare a Societății, la data de

14.02.2006 a încheiat cu directorul SRL „Xxxx”, Matușevscaia Zinaida, contractul de realizare nr.4, conform căroră a primit materiale de construcție și alte bunuri, care contrar prevederilor subpunctului 7.9 din contract ce se referă la atribuțiile administratorului SRL „Xxxx”, care asigură folosirea eficientă și reproducerea bunurilor primite spre gestiune operativă, cu răspunderea materială pe care o poartă pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor de reparare a prejudiciului, potrivit Actului reviziei economico-financiare tematice nr.12/15 din 21.02.2011, efectuat la SRL „Xxxx” pe perioada de activitate 01.01.2008 – 08.02.2011, intenționat, pe parcursul anilor 2008 – 2011, a realizat materialele de construcție, cu diferența celor aflate în stoc la data de 14.02.2011 evaluate la 199 994, 25 lei, cauzând neajuns de marfă în valoare totală de 2 307 745, 42 bani, pe care a realizat-o, însușind banii prin investirea lor în alte scopuri personale.

În aceleași circumstanțe, pe perioada vizată, în urma executării hotărârii judecătorești privind încasarea banilor în contul stingerii datoriei pe care o avea SRL „Xxxx” prin transmiterea imobilului din str.Ștefan cel Mare 187, mun. Bălți, a însușit în mod ilegal bunurile materiale aflate în depozit în sumă totală de 2 597 250 (2 307 745, 42 + 289 505,53) lei.

Tot el, fiind administratorul SRL „Xxxx”, cu sediul în mun.Bălți, str.xxxxxx, fiind abilitat în virtutea funcției deținute cu atribuții de administrare a întreprinderii nominalizate, purtând conform art.3 din Legea contabilității nr.113 din 27.04.2007 răspundere pentru ținerea contabilității și raportarea financiară, având în obligații organizarea și asigurarea ținerii contabilității în mod continuu, din momentul înregistrării și până la lichidarea entității; asigurarea întocmirii și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, a registrelor contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanțelor, cu păstrarea integrității lor conform cerințelor Organului de Stat pentru Supravegherea și administrarea Fondului Arhivistic al R.Moldova; organizarea sistemului de control intern, inclusiv prin efectuarea inventarierii; asigurarea documentării faptelor economice al entității economice cu reflectarea acestora în contabilitate, a comis evaziunea fiscală a întreprinderii, constatată prin Actul reviziei economico-financiare tematice la SRL „Xxxx” pe perioada de activitate 01.01.2008 – 08.02.2011, potrivit cărui la întreprindere a fost depistat stoc real de mărfuri în valoare de 199 994,25 lei, pe când potrivit documentelor contabile prezentate la momentul reviziei, stocul de mărfuri era în valoare de 2 507 739, 67 lei, constatându-se un neajuns de mărfuri în valoare de 2 307 745, 42 lei (2 507 739, 67 - 199 994, 25), fiind tănuite bunurile impozabile a întreprinderii în valoare de 2 307 745, 42 lei, livrarea căroră urma a fi declarată în modul stabilit la IFS pentru calcularea TVA, neprezentarea contrar prevederilor art.102 alin.(4) Cod fiscal a declarațiilor în acest sens, ducând la diminuarea TVA în sumă de 308 542 lei.

Tot el, de la începutul lunii octombrie 2010 și până la 28 aprilie 2011, a confecționat documentele oficiale false ce acordă drepturi sau eliberează de obligații, prin introducerea unor date vădit false în facturile fiscale cu nr. nr. și seria SW 1672627 – SW 16726634 din 04.01.2011 ce se referă la livrarea mărfurilor în sumă totală de 925 187,79 lei de la SRL „Xxxx” către SRL „xxxxxx”, precum și în contractul din 20.10.2011 de livrare a mărfii, încheiat între cele două entități, pe care la data de 28.04.2011 le-a prezentat la Procuratura Bălți, în cadrul interogatoriului în calitate de învinuit, în vederea eschivării de la răspunderea penală pentru fapta de delapidare, încercând prin ele să demonstreze că

materialele de construcție în sumă de 925 187, 79 lei au fost livrate la data de 04.01.2011 de la SRL „Xxxx” către SRL „xxxxxxx”.

Tot, el fiind deținătorul permisului de conducere nr.035604566 din 28.11.2003, fiind conștient de consecințele survenite ca rezultat al consumului de alcool, în dimineața zilei de 28.07.2013, după ce a servit băuturi alcoolice, a urcat la volanul autoturismului de model „BMW 740i”, cu n/î BL MI 888 și, deplasându-se pe str.Colesov 5 în direcția str.P.Boțu 12, mun.Bălți, cu o traiectorie neuniformă, a fost stopat de către agenții rutieri ai IP Bălți, care suspectându-l de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, i-au propus testarea cu alcotesterul „Drager”, explicându-i drepturile și consecințele ce pot surveni în caz de refuz. Refuzând să fie supus testării alcoolscopice, în incinta Dispensarului narcologic al SM Bălți i s-a propus prelevarea probelor biologice de sânge pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, cu aducerea la cunoștință a drepturilor și consecințelor refuzului, de la care a refuzat de a fi supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, precum și recoltarea probelor biologice pentru efectuarea acestui examen.

4.2 La fel, instanța de apel a reținut că Motrescu Ion se învinuiește de faptul că, deținând partea socială de 50% din capitalul social al SRL „Xxxx” și activând în calitate de administrator a acestei societăți în baza contractului nr.1004602004913 din 08.06.2004, la 14 februarie 2006 a încheiat cu directorul SRL „Xxxx”, Matușevscaia Zinaida contractul nr.4 de livrare a materialelor de construcție în valoare de 1 263 100 lei în vederea realizării lor, cu transferul ulterior către proprietar a sumelor dobândite. Contrar prevederilor subpunctului 7.9 al respectivului contract, ce se referă la atribuțiile administratorului SRL „Xxxx” privind asigurarea folosirii eficiente și reproducerea bunurilor primite spre gestiune operativă, cu răspunderea materială pe care o poartă pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor de reparare a prejudiciului, intenționat, în perioada de timp 01.01.2008 – 23.11.2010, a realizat materialele de construcție la un preț convenabil sie, banii obținuți din realizări însușindu-i în propriile interese, cu investirea lor în alte afaceri ca SC „xxxxx”, eschivându-se de la restituirea sumei de 1 263 100 lei către proprietarul SRL „Xxxx”, în persoana lui Matușevscaia Zinaida, cauzându-i astfel daune în proporții deosebit de mari, acțiuni încadrate în baza art.191 alin.(5) Cod penal-delapidarea averii străine, prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel verificând și examinând materialul probator administrat și anume, declarațiile părții vătămate Z.Matușevscaia, a martorilor I.Motrescu, A.Clihnet, N.Brașoveanu, a expertului-contabil L.Rusanovschi, încheierea executorului judecătoresc M.Muște, actul de inventariere din 14.02.2011, actul reviziei economico-financiare tematice nr.12/15 din 21.02.2011, contractul încheiat între SC „Xxxx” SRL și SRL „Comaristo”, facturile fiscale din 04.11.2011, raportul de expertiză grafoscopică din 21.06.2011, a conchis că aceste probe sunt pertinente și concludente, și care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal (delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari pe episodul delapidării bunurilor SC „xxxxx” SRL în valoare de 2307745,42 lei și 289505,53 lei), art.361 alin.(1) Cod penal și art.244 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a considerat că prin materialul probat ce a fost verificat de prima instanță și în instanța de apel demonstrează vinovăția lui I.Motrescu și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(3) Cod penal.

Totodată, instanța de apel pe episodul de însușire prin abuz de serviciu a bunurilor SRL „Xxxx” în sumă de 1 263 100 lei a reținut că, pe acest capăt de învinuire nu au fost administrate probe materiale ce ar aduce acoperire documentară, fiindcă prin actul de revizie economico-financiar tematică la SC „xxxxxx” SRL nr.12/15 din 21.02.2011 și declarațiile expertului-contabil L.Rusanovschi, rezultă că suma nominalizată a fost inclusă în act doar ca o constatare a informației prezentate de către SRL „Xxxx”, fiind imposibilă verificarea corectitudinii înregistrării datoriei SRL „xx” față de SRL „Xxxx” din lipsa de documente, și aceasta vine în contradicție cu datele prezentate de SC „xxxxxx” SRL, potrivit cărora restanța formată evalua la 541.258,93 lei, neajunsul de 2.307.745,42 lei, care a rezultat în baza dărilor de seamă, bilanțului contabil și inventarierii efectuate, ce a confirmat prezența mărfii în stoc în sumă de 199.994,25 lei, din care motiv inculpatul urmează a fi achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea faptelor comise, caracterul prejudiciabil al celor săvârșite, persoana inculpatului, care deși anterior nu a intrat în conflict cu legea, a comis faptele penale cu scop de cupiditate, eschivându-se atât de la recuperarea daunei materiale, cât și de la răspunderea și pedeapsa penală, prin părăsirea teritoriului țării, a considerat că corectarea inculpatului va fi posibilă numai prin izolarea lui de societate și că doar această pedeapsa va contribui efectiv la conștientizarea de către el a faptelor comise și prevenirea comiterii lor pe viitor.

În ce privește recuperarea pagubei materiale cauzată SRL „xxxxxx” de către I.Motrescu prin delapidarea comisă în sumă totală de 2 597 250, 95 lei ce constituie din cumulul celor două sume 2 307 745, 42 lei și 289 505, 53 lei, instanța a dispus că aceasta să fie încasată integral.

Referitor la pretențiile de despăgubire materială formulate de Z.Matușevscaia în acțiunea civilă în latura căror s-a dispus achitarea inculpatului, instanța de apel, reținând dispozițiile art.387 alin.(2) Cod de procedură penală, a lăsat fără soluționare acțiunea civilă, ceea ce nu împiedică inițierea ei în ordinea procedurii civile.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia doar în partea achitării inculpatului de sub învinuirea în baza art.191 alin.(5) Cod penal, pe episodul de delapidare a averii SRL „Xxxx” în sumă de 1263100 lei, considerând că vinovăția inculpatului pe acest capăt de acuzare se dovedește prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate de acuzare, care au fost reținute și pe celelalte capete de acuzare pe care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat, fiindcă anume în perioada cuprinsă între 01.01.2008-23.11.2010 inculpatul a realizat materiale de construcție la un preț convinabil sie, iar banii obținuți din realizări i-a însușit în propriile interese, cu investirea lor în alte afaceri ca SC „Crilex-Construct” SRL, eschivându-se de la restituirea sumei de 1263100 lei către proprietarul SRL „Xxxx”, iar constatarea făcută de instanță este una eronată și neargumentată.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Din textul recursului declarat se constată că recurentul invocă drept temeii prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

Instanța de recurs, referitor la invocarea pretensei erori prevăzute de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, relevă că *in stricto sensu* prevederile respective, și anume atunci când „*motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*”, necesită o argumentare corespunzătoare în acest sens, nu doar expunerea printr-o frază generală, fără a se specifica în ce constă această contrazicere.

Prin urmare, Colegiul amintește că în cazul în care recursul ordinar declarat nu cuprinde o motivare corespunzătoare privitor la erorile de drept invocate, instanța de recurs nu este competentă să-l completeze cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În continuare, nu se rețin de instanța de recurs nici cele specificate de recurent, precum că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*”, deoarece după cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel la adoptarea hotărârii, a respectat prevederile art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeierile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror și adoptarea soluției expuse în pct.5) din prezenta decizie.

Mai mult, cu referire la cele invocate de recurent, precum că motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii adoptate de instanța de apel, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului verificat și a concluzionat corect că pe învinuirea adusă în baza art.191 alin.(5) Cod penal, pe episodul de delapidare a averii SRL „Xxxx” în sumă de 1263100 lei, inculpatul urmează a fi achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Ajungând la o astfel de soluție, instanța de apel a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat partea vătămată Z.Matușevscaia, expertul-contabil L.Rusanovschi, a verificat și declarațiile martorilor date în prima instanță, precum a examinat și documentele cauzei și, ținând seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea asupra soluției de achitare a lui I.Motrescu, având ca suport cele elucidate la pct.4.1. din prezenta decizie, astfel că

probele indicate în recurs de către procuror au fost apreciate sub aspect comparativ cu cele ce atestă nevinovăția inculpatului.

Instanța de apel corect a menționat și reținut declarațiile martorului L.Rusanovschi, care a întocmit revizia economico-fianciară la SC „xxxxx” SRL pe perioada de activitate 01.01.2008-08.02.2011 asupra datoriei în valoare de 1263100,51 lei înregistrată în actul de verificare a relațiilor economice reciproce dintre SC „xxxx” SRL și SRL „Xxxx”, la situația de 26.08.2010 și a constatat că din lipsa documentelor contabile nu a fost posibil de verificat corectitudinea înregistrării datoriei date.

Mai mult, la baza soluției de achitare instanța de apel just a reținut că, pe învinuirea adusă inculpatului a fost emisă o hotărâre judecătorească și anume hotărârea Judecătoriai Economice de Circumscripție din 08.07.2011, prin care s-a dispus încasarea de la SRL „xxxx” în folosul SRL „Xxxx” cu titlu de datorie suma de 1263100,51 lei (f.d.175-177 v.7), care a devenit irevocabilă, astfel că partea vătămată și-a apărat drepturile sale adresându-se cu acțiune în ordinea procedurii civile, și s-a adresat în instanța civilă, până a se adresa organelor de drept, ceea ce denotă faptul că între părți au avut loc niște relații civile.

În acest aspect, Colegiul penal menționează că, în sensul art.6 al Convenției Europene, noțiunea de „acuzatie în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza Ringvold vs Norvegia din 11.02.2003, Curtea Europeană a notat că „...faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil, să fie acuzată de o infracțiune penală”.

Astfel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probatoriului administrat și conform materialelor din dosar, și corect a concluzionat că inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii imputate pe episodul de delapidare a averii SRL „Xxxx” în sumă de 1263100 lei, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de apel pe acest episod, ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei de drept pentru recurs la art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că argumentele invocate în recursul procurorului au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta, după cum s-a menționat mai sus, respectând prevederile art.414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, iar careva noi argumente în recurs procurorul nu a indicat.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, temeiurile prevăzute de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei recurate, în partea în care a fost contestată de către partea acuzării.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către procuror, care urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017 în cauza penală în privința lui Motrescu Ion, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 februarie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun